

Andreas Sæhlie.

Med denne Mand er en af de mest fremragende Repræsentanter for vor høiere Bondestand*) vandret bort. Det var et uventet Budskab, da det rygtedes at han 27de August d. A. under en Fiskeur i Gausdalsfjeldene var død af et Slagtilfælde.

Fjorten Dage iforveien havde han, endnu paa Alderdommens Tærskel, tilsyneladende i sin fulde Manddoms Kraft, paa Hamar samlet om sig sine politiske Meningsfæller i en bellvet Fest, der maaste for Manges Vedkommende har efterladt det klareste Minde om denne elskværdige Mand, med hans aabne Væsen, hans kjernefunde og klare Forstand, hans varme Hjertelag og hans lune Gemytlighed. Læg dertil den urofftelige Selvstændighed, som han hævede gennem sit hele offentlige Liv — saa har man et Billede paa en

norst Magnat ("Kasse" om man vil) af den Art, som kan give et Folk Fortrosthing til Fremtiden.

Det maa jo tilføies, at Andreas Sæhlie baade i sit private og offentlige Liv havde en god Stotte i en økonomisk uafhængig Stilling.

"Farsfaderen", heder det i en Nekrolog i Morgenbladet, "havde eiet en liden Del af Gaarden Sælid, medens Faderen, der boede paa Sælid, arbejdede sig op og efterlod Sonnen en, efter Dalidens Forhold, ret anseelig Formue, som Afbode imidlertid med sin usædvanlige Dngtighed betydelig forøgede, saaledes at han ved sin Død nu maatte regnes blandt vort Lands Rigmænd.

Med kraftigt Initiativ kastede Sæhlie sig ind i en Række af Foretagender. Foruden Sælid Gaard, som han betydelig udvidede ved Indkjøb af andre Eiendomme, blandt andet Chefsgaarden Sinar, eiede han Sælibs store Spritfabrik, flere Stoveieendomme i Norge og Sverige, samt var Mebeier, tilbels for store Parter, i Hamar

Andreas Sæhlie.

*) Vi ved ikke noget bedre Udtryk for at betegne den Klasse inden vor Bondestand, som Sæhlie tilhørte, og saaledes undgaa den meget vildledende Betegnelse "Bonde" slet og ret, som jo efter vor Sprogbrug omfatter den hele Landbefolkning, fra Millionæren til den fattigste Stril — en Betegnelse, der baade i kulturhistorisk og politisk Henseende har afstedkommet megen Forvirring i Begreberne.

Bryggeri og det nys opførte Hamar Meieri, antagelig det største i Landet, i Adals Brug, Bardals Sliberi, Christiania Bryggeri samt de store Eiendomme Telboga og Viljedahls Glasbrug i Sverige, — en Række af Foretagender, som til-

stræffeligt vidner om den Indsigt og Arbeidsøve, den Af-døde besad."

I en tidlig Alder kom Sæhle ind i det politiske Liv, idet han kun 35 Aar gammel — han er født 1ste August 1832 — i 1867 valgtes til Storthingsrepræsentant for Hedemarken, en Stilling, som han bibeholdt lige til 1879, da han frivillig trak sig tilbage. Som det var at vente af en opvakt ung Mand, sluttede han sig her til det "liberale" Parti, der repræsenteredes af Johan Sverdrup, Richter, Sørensen, Daac. Han støttede omtrent alle de mere vidt-rækkende Forslag som har haft saa stor Indflydelse paa vort politiske Liv: Aarlige Storting, Udvidelse (rigtignok en meget moderat) af den kommunale Stemmeret, Troesfrihed for Embedsmænd, Statsholberpostens Ophævelse.

Som Medlem af en forstærket Bankkomitee optraadte Sæhle i 1873 som en ivrig Talsmand for Mynskonventionen, hvis Modstandere under J. Sverdrups Ledelse dog drev det til at den blev forkastet. Senere, i næste Stortingstermin, blev den som bekendt antaget med stor Pluralitet; men Sæhles Optræden ved denne Leilighed blev af Venstre ikke betragtet med blide Øine, saameget mere som han Aaret iforveien, da Thinget vedtog den bekendte Mistillids-Adresse i Anledning af Regtelsen af Sanktion paa Forslaget om Statsraadernes Afgang til Stortinget, havde medundertegnet et Mellemforslag af en noget moderatere Form.

Fra dette Aar kan man datere Splittelsen mellem Sæhle og Venstre — en Splittelse der i Aarenes Løb udvide sig mere og mere, indtil den omkring Aaret 1880 endte med at han fuldt ud sluttede sig til det konservative Parti. Den noget paradoksale Sætning, at en Radikal er

en vorbende Konservativ, fandedes i hans Liv, og han er i saa Henseende langtfra den Eneste.

Som Thingmand nød Sæhle stor Anseelse. Han horte ikke til de meget Talende; men hans Foredrag var altid humanit, veltigt og greit, og han havde en stor Lethed for at sætte sig ind i hvad der forelaa.

Den virksomme Mand blev da ogsaa flittigt benyttet baade i politiske og andre offentlige Hverv. Vi skal nævne de væsentligste:

I 1863 blev han valgt til Ordfører i Herredstyreessen. I 1871 indvalgtes han i Stortingets Valgkomitee, som han siden stadig tilhorte. Desforuden var han Medlem af Jernbanekomiteen, Budget- og Bankkomiteen. I 1875 Medlem af den særlige Skattekomitee; i 1875—77 Medlem af Stemmeretskomiteen. I 1877 indvalgt i den parlamentariske Stemmerets-Komitee. 1882 Medlem af den fgl. Kommission angaaende Retsholdene mellem Nabo-Eiendomme. I 1884 Medlem af Malt- og Brændevins-Kommissionen. Samme Aar erholdt han Tilbud om at indtræde i Regjeringen, hvilket han dog afslod af Helbreds hensyn. I 1893 gjenvalgt til Forligelseskommissær, hvilken Stilling han indehaabte til sin Død. Samme Aar blev han Medlem af Repræsentantskabet for Norges Bank og af det fgl. Selskab for Norges Vel. Ved sin Død var han Formand for Amtets konservative Forening.

I 1892 blev han Ridder af Olavs-Ordenen; to Aar efter Kommandør af samme Orden.

Han var gift med en Datter af Doktor Todderud paa Aker i Bang. Han efterlader sig hende og fem Dotre. Sin eneste Søn mistede han i Marts d. A.

Kjærlighedsbreve fra Fin-fint Guld.

Et kinesisk Kulturbillede af Julian Ralph.

(E slutning.)

Efter dette kom ud meget besynderlig Historie. Unge Mand, som havde modt hende, tilhorte en af vore Sparepenge-Klubber, saa almindelige i Kina, af dem hvori mange Mand forener sig for at spare Penge. Denne Mand, som onskede at gifte sig, oprettede en Hwai eller Spareklub ved at faa tyve Mænd til at sætte ind 10 Dollar hver. Saa fik han laane 200 Dollars at gifte sig med, og næste Maaned betalte han tilbage 10 Dollars, og andre gav 10 Dollars, og næste Mand fik 200 Dollars. Nu hændte det, at denne Piges Broder var Medlem af Hwai og ikke havde fortalt sine Forældre. Ogsaa hændte det, at Grunder af Hwai havde laant hendes Broders Part. Hendes Broder var reist lang Reise, og denne Mand betalte hans Penge til hende lidt efter lidt og modte hende for at gjøre saa. Altsaa, hun var en god Pige og fortjente Ureport, undtagen at hun syntes at gjøre ondt. For dette at hun syntes

at gjøre ondt, maatte hun do. Hendes Fader pryglede sin Kone forskædeligt da han saa fik vide. Men alligevel bevise denne Historie, hvor forsigtig en Kvinde har Behov at være og hvor godt det er ikke gjøre Brud paa Forsædres Sæd."

Hendes næste Brev var ogsaa interessant.

"Elste Kjæreste. Det er overmaade meget forunderligt. Netop som jeg skrev hvor forsigtig vi maatte være for at følge Skik og ikke bryde den — som jeg selv gjør ved at skrive til en, som ikke endnu er min Herre — netop da hænder mest forunderlige Ting. Fung-Shui Walteri paa min Moders Tag falder ned og gaar i mange Stykker. Du ved jo min Moders Hus vend til Flodens Vøining og er saaledes udsat for begge Strømme af Fung-Shui, eller Wind og Vand langs, hvilket kun Mænd kan bevæge sig. Naar et Hus er lige overfor Flodkrumning eller Gade eller Wei, eller det ligger under en Pagode eller Fjeld eller hoi